



מדיוני המזכירות מה – 14/7/13

להלן חלק מהנושאים שנידונו בישיבתנו האחרונה :

1. התנהלות מוסדות הקיבוץ [מזכירות/הנהלה עסקית/צוות תיאום/אגודה/מש"א]

קיימנו פגישה משותפת עם החברים , נציגי הגופים השונים הקשורים בניהול הקיבוץ , במטרה לשפר את דרכי התקשורת והעמקת התיאום ושיתוף הפעולה , התמקדנו במספר נושאים שעל הפרק , והם :

א. כספי המועצה [היטל השבחה/ תקציב פיתוח /השתתפות המועצה] – הוטל על ההנהלה העסקית לגבש הצעה לשימוש במקור הכספי הזה לקידום תשתיות הקיבוץ.

ב. צוות התשתיות – יקבע את סדרי העדיפות בטיפול בתשתיות הקיבוץ.

2. פיתוח תשתיות ל- 24 יח' – לשכונה החדשה –

מתוך רצון לקדם את פיתוח התשתיות לטובת קליטת הבנים בקיבוץ , סיכמנו :

א. המזכירות מנחה את ההנהלה העסקית לבחון את אפשרויות מימון ביניים לפרויקט ע"ח הקיבוץ. [מותנה במספר המעומדים/נקלטים]

ב. צוות צמ"ד – ייפגש עם הנקלטים בהקדם , לקביעת רשימת המעוניינים .

המזכירות מודעת לאי הבהירות במספר נושאים מהותיים ביותר ותציג בפני הבנים, את כל הנתונים והמספרים שבידה. בכדי לסייע להם בקבלת ההחלטה. אנו מאמינים שפיתוח התשתיות לכל 24 היחידות, יקטין במידת מה את עלויות הפיתוח , ובכך תינתן זריקת עידוד לקידום תהליך קליטת הבנים לקהילתנו . הצעה זו, תובא לדין ואישור שיחת הקיבוץ.

3. נוהל תפעול בריכת השחייה – לאירועים

לאור מפגעי הרעש של האירועים בבריכה , לשכני הבריכה , החליטה המזכירות , כדלהלן: א. בריכת השחייה מיועדת לאירועים רק לתושבי הישוב [קיבוץ/הרחבה].

ב. אישורים/רישיונות/אירועים –[הנדרשים ע"פ חוק], באחריות מנהל הבריכה.

ג. אופי האירועים – ללא מוסיקה ו/או אמצעי הגברה[מיקרופון/רמקול/רדיו].

ד. שעת סיום – האירועים יסתיימו עד שעה 23.00 , כנדרש ע"פ חוק.

ה. אירוע ישובי [ו. תרבות]-יתקיים 1-2 בשנה , באישור המזכירות. [כולל מוסיקה , עד שעה :23.00] .

4. מבני חינוך / בית השוב"צ – לשנת 2013-4

המזכירות יידעה את וועד האגודה, לגבי, התייחסותנו לנושאים הבאים:

- בית השוב"צ – מיקום שלא יפגע ברווחת ומנוחת השכנים
- מבני חינוך – תשלום שכ"ד, בהתאם להחלטות הגישור.

רשם: שלומי שקד, יו"ר הקהילה.

בקלפי ב – 27-28.6.2013 נבחרו שולה אופיר למנהלת קהילה.
סוזי אפרתי ליו"ר קרן מילואים.

צמיחה דמוגרפית

הנושא של הצמיחה הדמוגרפית עומד היום כאחד היעדים המרכזיים והאתגרים של כפר מנחם. כאשר הרבה זמן, מחשבה ועשייה מושקעים בו. כולנו תקווה שבמהרה גם נתחיל לראות תוצאות בניס יקלטו, בתים יבנו והצמיחה הכל כך מיוחלת תחל.

במה עוסק היום הצוות:

1. ביום שישי אנו מקימים פגישה של נכדים "שורשי ירושה" הגרים בקבוץ בדירות ירושה.
מטרת המפגש הכרות עם הקבוץ כיום, מהי המשמעות של להיות חבר קיבוץ ולבדוק את הנכונות להתחיל בתהליך קליטה לחברות.
2. עם כניסתה של שולה אופיר לתפקיד מנהלת הקהילה אנו נקיים בשבועיים הבאים, פגישות אישיות עם כל משפחה מבין ה-14. פגישת הכרות ושיחה על המשך התהליך.
3. נקבע צוות הבודק ומשווה את שתי אפשרויות השיוך -751 מול 1155 ומשמעותן הכלכלית. הצוות יציג את ממצאיו לוועדה הכלכלית ולמזכירות ולאחר מכן זה ידון בקבוץ.
4. מאחר והתברר כי עלות הכנת התשתיות לבניה החדשה של 14 היחידות היא גבוהה נבדקת האפשרות לבנות 24 יחידות ולהקטין את ההוצאה.
5. מאחר ואנו נמצאים שנה וחצי לפני תום חמש השנים של ההשכרה ומנגד יש ביקוש מאוד גדול של בניינים הרוצים להתקבל לחברות, לדיור. נעשתה פניה לכל היורשים לבחון אפשרות של פדיון הדירות.
הובעה נכונות אצל מספר משפחות לבדוק את הנושא ואנו מטפלים כרגע בשמאות לדירות.

מסרה: רינה קרן

לאיצלה - עם סיום תפקידו כמנהל ענף הקרקעות

איצלה עבד ופעל במשך שנים רבות בתפקידים שונים בכפר מנחם, חלק ניכר מפועלו לא היה בזמני, אני התחלתי לעבוד בשיתוף עם איצלה בהיותי בתפקיד מרכז הרפת, איצלה היה מרכז המשק. קיבלתי מאיצלה חופש פעולה מקצועי, כשהיו השקעות בענף ההתייחסות הייתה עניינית ומקצועית. בהמשך איצלה הקים את ענף הקרקעות, לאחר שזיהה את חשיבות הנדל"ן והפוטנציאל העיסקי שטמון בקרקעות. כיו"ר ההנהלה משקית וכמרכז משק, הייתי עד לדבקותו ונחישותו של איצלה במטרות שהוצבו, שהיו חלק מהשינויים, שחוהו הקיבוץ בדרכו החדשה. נכון, לפעמים היה קשה ולא פשוט, כי איצלה דבק בעמדותיו ועקרונותיו. איצלה טיפל וקידם כמה פרויקטים מרכזיים, בתקופה שהקיבוץ עבר תהליכי הפרטה לא פשוטים:

*הקמת ענף הקרקעות – זיהוי ומיצוי פוטנציאל הקרקעות העומדים לרשותנו, וניצול מיטבי של הזכויות שמוקנות לנו על הקרקע.
*שיוך דירות- כולל תוכנית הפרצלציה, קשר מול המתכננים והרשויות.
*הקמת הרחבה של 150 מגרשים, משלב התכנון ועד סיום הפיתוח.
התהליכים של שיוך הדירות והקמת שכונה היו ראשוניים, וכראשוניים לא הכל היה מושלם, ויתכן שאפשר היום, במחשבה לאחור, לומר, שנעשו טעויות, ואולי אפשר היה אחרת, ויש כאלה שיגידו שעקשנות זה לא תמיד לטובה, אבל בסופו של דבר התוצאה מדברת בעד עצמה.
איצלה הצליח לממש הלכה למעשה מה שאחרים רק כיום ממשים, או כאלה שכבר לא יספיקו כי חלוף ההזדמנויות נסגר.
בימים אלה יוצא איצלה לדרך חדשה ומסיים את עבודתו רבת השנים ועתירת העשייה בקיבוץ.
מיטב האיחולים והרבה הנאה בכל אשר תעשה בהמשך.

אבי בן צבי.

ההכרות שלי עם איצלה הולכת מספר רב של שנים לאחור ומתחילה בתמיכה הגדולה ובשיתוף הפעולה של איצלה בגדי במהלך ובתקופת הקמת פינת החי, כאשר איצלה היה רכז בניין וגדי אחראי אחזקה בקיבוץ ואני עזרתי בהקמת הפינה. לאחר מכן, היה זה איצלה, שהציע לי לרכז את ענף הבניין, בתמיכתו של אביהו, שהיה רכז משק באותה תקופה.

בשנים האחרונות ישבנו יחד בצוותים רבים - צוות פרצלציה, שיוך דירות, אך בעצם את האמון ביכולתי המקצועיות ויחסי העבודה המשותפים, נתן בי איצלה כאשר ריכזתי בשם חכ"ל יואב את צוות המתכננים ואת ביצוע שכונת ההרחבה בקיבוץ. ולאחר מכן את צוות תכנון התשתיות בישוב הוותיק. ושותף בצוות של התבי"ע לישוב.

אני מכיר את חילוקי הדעות בקיבוץ לגבי כוונותו של איצלה. לדעתי, איצלה הוא דמוקרט בכל מעשיו, אשר יעשה הכול על מנת לשכנע את החולקים על דעתו לקבל את דעתו, אך משנתקבלה החלטה ולא ניתן לערער עליה יותר, יזרום בעל כורחו עם ההחלטות

הדמוקרטיה. במקרים רבים הוא וכתן בלתי נלאה וקשה לשכנעו בדרך או בדעה השונה מדעתו, אך מניסיוני הכול נעשה ברוח טובה. בהרבה מאוד ויכוחים שהיו לנו במהלך עבודתנו המשותפת, הסתבר לי לבסוף, שהצדק או התהליך הנכון היה בצד שלו. מעטים הם מקבלי החלטות שאני עובד עימם שיש להם את הראייה למרחקים כמו לאיצלה והאפשרות לחזות תהליכים מורכבים. איצלה הוביל תהליכים שונים בכפר מנחם הרבה לפני שאחרים ראו והבינו את התהליכים. כמובן מי שרץ רחוק ומסתכל רחוק גם טועה וגם לוקח סיכון. להבנתי אצל איצלה ההצלחות בסופו של דבר ותרומתו לישוב גדולות בהרבה מהכישלונות. לסיכום אנו עדיין לא נפרדים מאיצלה ואני מקווה, שאיצלה ימשיך ויתרום מזמנו, מהידע הרב שצבר במהלך עבודתו ומיכולתו לקהילה בכפר מנחם. ברצוני לאחל לאיצלה הרבה בריאות, לקחת את הזמן יותר בקלות, לשים את המלחמות והמאבקים במקום טוב בצד ובראש נקי להנות מהתקופה החדשה אליה הוא נכנס מהמשפחה, מהילדים, הנכדים ומדברים קטנים אותם החיים מזמנים.

ברכות
אביטל פטיש

עדכונים מהמרפאה ומערכת הבריאות

באוקטובר 2012 עברנו לעבוד עם חברת שר"פ אשר מעניקה לנו שירות של מענה טלפוני בשעות שבהן המרפאה אינה פעילה. לאחר תקופה של הסתגלות קיימת שביעות רצון של החברים מהשימוש בשירותי השר"פ. כתוצאה מהמעבר לחברת שר"פ עובדת כיום במרפאה אחות אחת, דנית אשר ממלאת את תפקידה במסירות. שינוי זה בכוח האדם במרפאה גורם לעיתים לשינויים בלוח הזמנים של המרפאה עקב אילוצים של דנית ושל דני. אנו מפרסמים את השינויים מבעוד מועד במספר רב של אמצעים: הודעות סמס (מסרונים) למטופלי המרפאה, הודעה על הלוח בחדר האוכל ופרסום על דלת המרפאה. לאחרונה הופעלה מערכת מענה קולי במרפאה על מנת לשפר את השירות שאנו מעניקים. המערכת הוקמה בעזרתו של שלומי גרבר. אנו מודים לו על הסיוע. המערכת מיועדת לצורך השארת הודעות בנוגע לדברים שבשגרה (הזמנת תרופות, הזמנת תור לרופא, טפסי 17 וכו...).

במקרים דחופים ניתן לפנות למספר של אחות תורנית (במהלך שעות הקבלה) או לשר"פ כאשר המרפאה סגורה. אנא עקבו אחר הפרסומים הנ"ל והתארגנו בהתאם. בשעות שבהן המרפאה אינה פעילה ניתן לקבל מענה במוקד הטלפוני של השר"פ.

לאחרונה עלתה מספר פעמים השאלה בנוגע להחזר נסיעות באמבולנס. בהתאם לנוהל קופת חולים במידה והוזמן אמבולנס, על חבר הקיבוץ אשר הזמין את האמבולנס לשלם את התשלום. במידה ומזמין האמבולנס אושפז, קופת חולים תעשה החזר לכרטיס האשראי ממנו בוצע התשלום. מומלץ לפנות לשרה על מנת לקבל סיוע בנושא. במידה והפינוי לא נגמר באשפוז בבקשה לפנות אליי על מנת לברר זכאות להחזר הנסיעה מהקיבוץ.

בתחילת חודש אוגוסט תסיים גבי מיינצר את עבודתה במערכת הבריאות לרגל יציאתה לפנסיה. גבי עסקה בסידור נהגים לשירות החברים ובליווי חברים לנסיעות מחוץ לקיבוץ. הטיפול בהזמנת רכב ונהגים הועבר לידיה של שרה המזכירה הרפואית של המרפאה. אנו מודים לגבי על השירות מסור ורב שנים ומאחלים לה הצלחה בהמשך.

בנוגע להסעות וליווי חברים אני מבקש להדגיש ולהזכיר שהעדיפות היא להסתמך על המשפחה בנושא ההסעות ובמידה והדבר אינו מתאפשר ניתן לפנות לעזרתה של שרה. ברצוני להדגיש שלא יסודרו נהגים ומלווים במקביל לשעות ההסעה של יובל מלבד במקרים מיוחדים.

אנו מודים ל 34 האנשים שתראו דם במבצע האחרון.

שנהיה בריאים,
אמנון זלינגר.

3.2013

לאסתר היקרה,

אם אכפר מנחם לא הייתי מטיסה.
לא הייתי זוכה להכיף אשה ומלכיפה כה נגיפהו
נפש אומן שכלואה אה במשפצ
ובין 60שם דו לבין קביעת תורים. משפחת אה אל צל
מאות ציורים.
לקוחות נכנסים. לעיתים כעוסים.
אהל בסוף יצאו מחייבים.
כי לאסתר יש סבלנות להקשיב לאין ספור סיפורים.
כשהיא פוצה משהו. השמיים הם השבול.
השיחת סלפון אחת. את כל הקופה מצליחה
להחזיר ואלך את אנשיליה להפיל...
באנשים תפלא באסירות אין קל: תשיט הנחות.
איסורים ותקציב תורים.
כי בצד השני של הקו כולם נאמים.
אוי לא. השעה כבר מאוחרת. האלפונים הארוכים
לצלצל לא מפסיקים... את הזואר עוז לא חילקתי...
ומה היא פוצה ממני האחות הנוצניקית...
אולי מה פוצים ממני כולם -
תוצו. אני המלכיפה הכי יצירתית בעולם!
אל אסתר בצד אנו נפוצים מאק. הן המרפאה היא כל כך חלק מאק.
אנו מאחלים לך אושר רב בהמשך והרבה שעות של נחת
מהלצים. מהנכבים. מהיצירה. מהאי היווני וההחיים בכלל.

אצנית

השומריה העשירית – 100 שנה לשומר הצעיר – חגיגה גדולה

השומריה העשירית התקיימה ביער הקבוצים, שבהרי מנשה בתאריכים 17-20.7.2013 .
חניכי קן כפר מנחם השתתפו בשומריה באופן פעיל וחברים ביקרו והתרשמו.
אני מביאה מרשמי החברים והחניכים המשתתפים :

מרים קלין

בביקורי בשומריה מאוד התרשמתי – היה מאוד מרגש לראות אלפי חניכים מהארץ ומחוץ לארץ מתפרשים באמפיתיאטרון, שהיה מאוד יפה.
המחנה היה עצום, הרבה אנשים נכנסו וטיילו במחנות האזורים השונים (היה קשה להיכנס לאתרי האזורים). קן כפר מנחם ו"צפית" היו שיכים לאזור ירושלים – הם בנו לוע ענקי של אריה (מסנדות) וראינו גם חיות, שנבנו באזורים אחרים.
הטקס היה ארוך, אבל הנאומים והברכות היו מרגשים. הטקס נפתח במצעד דגלים שייצגו את כל קיני התנועה, בהמשך דיברו חברי תנועה מדורות שונים, כשהודגשה השרשרת הבין דורית.

נשאו דברים היני בורשטיין (בן ה-90), בעבר יו"ר התנועה העולמית, עליזה זהר (מזכירת הקבוץ הארצי בעבר), אמרי רון (מזכיר הקבוץ הארצי בעבר והיום יו"ר הזרם השיתופי) ועליזה ויטיס שומרון מגבעת עוז (שהייתה בקן בגטו ורשה). הם עלו לבמה מלווים בחברי משלחת צעירים, שהתייחסו לרלוונטיות התנועה כיום. בסיום הטקס בירכו זהבה גלאון, שר החינוך שי פירון ושלי יחמוביץ ואחרי הברכות העלו חניכי התנועה מופע של אופרת רוק בביצועם. ערב הפתיחה היה מפגן עוצמה וכח של התנועה.
(הייתה גם תערוכה גדולה, שסיפרה את סיפור התנועה ולא הספקנו להגיע אליה.)
להרים כזה פרויקט זו הפקה- היה ארגון מעולה – הייתה מרפאה, מחסן מסודר, היו חניות מסודרות וחניכים כיוונו את התנועה (המשטרה פיקחה על הכניסה ליער הקבוצים), היה מטבח לכל קן ושירותים כימיים מספיקים לכל.
הכל היה מאורגן ומסודר, הייתה אווירת עשייה ברחבי המחנות והרבה התרוממות רוח.

עמוס כהן

היה גדול מאוד – ענק. נחמד מאוד. כולם שמחו מאוד, נהנו ולא רצו לראות אותנו ההורים (למרות השבוע שלא היו בבית). היה מאורגן להפליא.
היה משמח לראות שהרבה נערים נוטשים את המחשבים והפייסבוק ומוכנים לפגוש חברה אמיתיים ולחיות כמו פעם באמצע ה יער ולא אכפת להם שום דבר, זה היה מעורר תקווה.
היה מעודד לשמוע 6000 נערים קוראים חזק ואמץ זה לא השומר הצעיר של פעם, זה לא בשביל סמל בוגרים, אבל הם חיו לגמרי בתנאי שדה וטוב, שהחניכים הכירו, שאוכל לא תמיד מגיע בצורה נקייה וצריך לעבוד בשבילו.

רחל גולדבורד

נסעתי לשומריה כדי לראות את בני כפיר, שהיה שם כבר כמה ימים בהכנות.
ביער היו 3 אזורים – אזור מפגש גרעינים, אזור הטקס ואזור המחנה.
עם הגיענו, יצאנו לסיור במחנה עם מדריכים (מהמשלחת), שלקחו קבוצות מבקרים. זה היה מאוד מרשים, שטח גדול מאוד, לא ראינו את הכל – היה נחמד לראות ילדים עסוקים, הייתה המון שמחה ועשייה .
המחנה השומרי היה מחולק לאזורים וכל אזור בנה מתקנים צופיים ושערים דמויי חיות.
היו אריה ועטלף, פיל וכלב באזורים שראינו – מאוד מרשים!
הכל הזכיר ימים עברו, ציוד על האדמה, שקי שינה, סנאדות וחבלים, אבל לשמחתי היו שירותים כימיים .
הטקס היה ארוך ואף על פי כן מרגש – היה מצעד דגלים והוקראו שמות כל הקינים בארץ ובעולם והתרגשתי לשמוע על קן בואנוס איירס. סגרתי מעגל - הייתי שם בתנועה לפני 40 שנה והבן שלי ממשיך פה.

לא ידעתי על קיום קינים ערביים והיו שם כ-200 חניכים ערביים. דיברה בטקס עליזה ויטיס שומרון מגבעת עוז, שהייתה חניכה בקן גטו ורשה, על החברים שלה שהשתתפו במרד והתרגשותה לראות את הילדים והנערים הממשיכים. שר החינוך דיבר בטקס דברים קצרים וקולעים ואמר, שהשומר הצעיר זו תנועה שתוכל להשפיע על החברה הישראלית ולעשות בה שינוי.

בטקס ציינו את דברות השומר, אני התחברתי ללוחם לשוויון, צדק ואחוה בחברה האנושית.

זה דיבר אלי ואני שמחה, שבני כפיר (היוצא להדריך בתנועה), ייקח איתו את הערכים האלו לחיים הלא פשוטים בארץ שלנו. ביום ושמעון פרס ביקר בשומריה ומצעד הנעילה נערך בשבת בחיפה, בסימן 100 שנה לתנועות הנוער הציוניות (השומר הצעיר הייתה הראשונה ואחריה באו אחרות).

כפיר גולדבורד (מסיים י"ב, על סף שנת שרות בתנועה)
היה טוב.

זו הייתה חוויה משמעותית, שהוכיחה שהשומר הצעיר קיים. הייתי בתפקיד של רכז טכני ולא בתפקיד הדרכה. היה אירוע גדול וטוב.

אדר בן צבי (עולה לי')

היה כיף למרות שהיינו מלא אנשים. יחד עם חברים אתה יוצא מהשגרה. אתה מכיר מלא אנשים ומסביב יש מלא אנשים, זה חלק מהאווירה. יש המון מבנים גדולים ומטורפים (אנחנו בנינו קצת, מי שהיה בחלוץ בנה הרבה). בחלוץ היו מכתה ט ומעלה ומי שהיה שם אמר, שזה היה כיף גדול והיה להם קשה לעזוב, זה היה ממש בית. אנחנו התתניקים היינו יחד בקבוצה עם כל התתניקים מאזור ירושלים והעבירו לנו פעילויות. למשל, פעילות מורל. החוויה האמיתית הייתה לצעירים כתות (ד-ח) דאגו שתהיינה להם הרבה חוויות. אני בכל זאת נהניתי מאוד.

רומי כהן (עולה לי')

וואו חוויה גדולה. היו המון מבנים (צופיים) מרשימים, שגם השתתפתי בבנייתם בחלוץ. וכל הקטע שהיו המון חניכים. כל האירוע היה מאוד מאורגן, היו הרבה קבוצות ונהלים. זה היה מחולק לאזורים. רוב הפעילויות היו לפי הקבוצות והקינים, בעיקר לבני כתות ד-ח. אנחנו היינו בין חניכים למדריכים – חניכים עם אחריות יותר גדולה – נתנו לנו תפקידים, אנחנו בנינו מתקנים, כשהם היו בפעילויות. לא הפריע לי לחיות בתנאי שדה בשטח, אני מתרגלת בקלות למסגרות חדשות, אז לא הייתה לי בעיה. זו חוויה לכל החיים! לב ליטמן ראש קן כפר מנחם סיכם וואו זה היה מעולה! הביאה לדפוס: יהודית.

יש הרבה מה לעשות בשיקום יכולתו התפקודית של הקשיש

אפרת פּרנקל פרשה לאחרונה מעבודתה כמרפאה בעיסוק בבית החולים הרצפלד ובמכון שיקום ברחובות.

שוחחתי עם אפרת על התמחותה והשקפת עולמה השיקומית.

אני מביאה את דבריה :

ב – 1990 עשיתי הסבה מקצועית מטיפול בבעלי חיים וגידולם לריפוי בעיסוק.

למעשה, לא ידעתי טרם הלימודים, על התחום ולא הייתי בטוחה, שזה יתאים לי.

לקחתי סיכון, כי הבנתי, שעם בעלי חיים לא אוכל לעבוד לאורך שנים ורציתי, שיהיה לי מקצוע.

למדתי בירושלים, עם הרבה אנשים צעירים ממני ונהניתי מהלמידה ומתפישת הקשר בין האדם והסביבה, אבן יסוד במשנתו של המרפא בעיסוק.

במהלך הלימודים חשבתי, שאוכל להשתלב כאיש מקצוע בקבוץ, אבל זה לא הסתייע

והמעבר לעבודה בבית חולים הרצפלד היה מאוד חיובי ומשמעותי.

התחלתי לעבוד במשרה חלקית, בבית חולים הרצפלד, שהוא בית חולים גריאטרי שקומי, כעבור תקופה קצרה הוצעה לי השלמת משרה במכון שקומי ברחובות (גם הוא לאנשים

מבוגרים).

עם השנים מצאתי, שהתחום של שקום מבוגרים מאוד מדבר אלי.

בתוך תחום השקום הכללי משך אותי מאוד התחום של שקום קוגניטיבי.

שקום קוגניטיבי – טיפול באנשים שיכולות החשיבה שלהם נפגעו מסיבות שונות. למשל, עקב ירידה המתרחשת עם הגיל, או פגיעה שנובעת מאירוע מוחי, פגיעות ראש עקב תאונות

מח או ניתוחי מח להסרת גידולים.

במהלך השנים יצאתי להשתלמויות רבות בתחום ורכשתי מומחיות איך אפשר לשקם חשיבה. השלמתי גם לימודי תעודה, שהנחת היסוד שלהם, היא ששיקום חשיבה נכון, יכול

לגרום לשינוי מבני במח, בהתבסס על משנתו של פר. פוירשטיין.

בעבר לא האמינו, שניתן **להשפיע מבנית** על מוחם שלקשישים, כשהתברר שזה אכן

קורה, החלו ליישם את משנתו של פר. פוירשטיין גם לשיקום אנשים מבוגרים.

עקרון היסוד של פר. פוירשטיין הוא שאם מעצבים סביבה שניתן לצמוח בה והלימוד

מתאים ליכולות התלמיד אפשר להגיע להישגים גבוהים.

בניסוח אחר – סביבה מתאימה ותיווך מתאים מאפשרים להגיע להישגים. מי שלמד את

העיקרון והשיטה, מיישם אותו בכל מקום, שמתבקש שינוי.

בעבודתי המעשית התבססתי על משנתו של פוירשטיין, תוך הטמעה של תפישות מתורות למידה אחרות.

בבית חולים הרצפלד עבדתי במחלקה שיקומית נירולוגית, אך הרחבתי את היריעה לכל

סוגי המשתקמים.

עסקתי בשיקום פיזי וקוגניטיבי.

הריפוי בעיסוק תופש את השיקום כמשהו מאוד הוליסטי הכולל את מכלול היכולות

שאפשר להשפיע עליהן במפגש עם המטופל.

העבודה כללה את הטיפול בעיה שבגללה האדם התאשפז וגם מעורבות כוללת עם

המשפחה, עם הסביבה הביתית והקהילה (למשל, להכין את הבית לחזרתו של המטופל).

דרך ההמלצות שאנחנו נותנים, אנחנו מעורבים במכלול חיי המטופל.

לבית חולים הרצפלד מגיעים אנשים מעל גיל 60 שנה, עם מגוון מחלות קודם. כדי להעניק

טיפול טוב לחולה, צריך להכיר את מכלול המחלות ואת הרמה התפקודית, שהייתה לחולה טרם האשפוז.

יתרה מזאת, אנשים מגיעים לאשפוזים חוזרים, עקב נפילות, שברים חוזרים, קטיעות,

אירועים מוחיים חוזרים ועוד ויש לעודד ולהראות להם, כי יש מה לעשות.

גם בגיל 80+ ניתן לשקם את הקשיש ולתרום לשיפור יכולתו התפקודית, זה לא שאין מה

לעשות, יש הרבה מה לעשות!

במכון שיקומי של קופת חולים בקהילה ברחובות אוכלוסיית החולים הייתה שונה וצעירה יותר מאוכלוסיית חולי בית החולים – היו יותר נפגעי תאונות דרכים, נפגעי מח ונבדקים שהגיעו לצרכי הערכה קוגניטיבית. אלו היו אנשים, שהתלוננו על ירידה ביכולות ובהתמצאות.

בבית חולים עושים פחות אבחונים ועוסקים יותר בטיפול בתפקוד – מכיוון שמשך האשפוז מוגבל אנחנו מעוניינים לזרז ולהעצים את ההתערבות. **במכון** המטפלים הם אנשים אחרי אשפוז, או אבחון, או המשך של טפול קוגניטיבי וגם התחלת טפול של המאובחנים למשל, אחרי אירוע מוחי קל, שלא חייב אשפוז, אבל יש מה לשקם במכון.

העבודה השיקומית היא עבודה מאוד מאתגרת, מתבקשת אופטימיות שתישען על מדדים מקצועיים. המטופל צריך לדעת, שיש מה לעשות כדי לעזור לו. על המטפל להבין את מצבו הנוכחי בהיבט הרפואי, רגשי וקוגניטיבי – בסיס להתערבות מקיפה ומוצלחת. מצאתי עצמי נפגשת עם אנשים מכל הגילאים, העדות, התרבויות, אורחות חיים – עם סביבות ומשפחות מגוונות. זה מחייב לצד הפעילות המקצועית גם הרבה סבלנות אורח רוח, קבלה, הכלה, הכל תוך מאמץ לאפשר למטופל ומשפחתו שיתוף פעולה – הבנת המטרות ודרכי הפעולה ובעקבות זאת ההתקדמות הרצויה. זכיתי בכך, שעסקתי בתחומים מעניינים ומשמעותיים ויכולתי לממש הרבה מהיכולות שלי. זו ברכה לקום בשמחה לעבודה.

כעת, אני בונה לעצמי שגרה חדשה, שיהיו בה דברים שונים ממה שעשיתי עד עכשיו - גם התנדבות, גם התנסויות חדשות (למידה) והעשרה. תודה לאפרת.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

לאפרת המשך עשייה משמעותית, חיי יצירה ותרומה לקהילה.

אתמר ואופן וכל המשפחה הפכות חמות אהולצת הפן כנען.

*ארות! לאיציק וכל המשפחה הפכות חמות
אהולצת הפכז טיא הפן לאוצי וספן.*

איואל וכל המשפחה הפכות חמות אהולצת הפינה אליה נכזה לאליעזר.

אינאי אפכר שהתטייס אצה"ל אלה והצלח וסול הפיתה הפלוק.

סיכום ישיבת ועדת איכות הסביבה שהתקיימה ב 15/7/2013

נוכחים : אנה סעידי, אראלה פרי, יונתן דה-פורטו, הילה אלמן, שגית לב, שביט לב, דני שביל, צביה רייטר.

בתחילת הישיבה סקרנו את מה שקרה מאז הישיבה הקודמת ועד עכשיו:

- מירי שרון הביעה את נכונותה ורצונה לטפל במחסן קח-תן. תודה למירי ובהצלחה.
 - **מרכז מיחזור** - קיבלנו אישור להעסקת אדם במשרה חלקית. יונתן דה-פורטו זכה במכרז, וכפי ששמענו ממנו בישיבה, הוא מלא ברצון ורעיונות טובים ויצירתיים. תבורך יונתן ובהצלחה.
 - **נערך מפגש עם יוסי שיש** (דני, שביט ושמוליק) ובו דנו בהעברת תקציב המועצה עבור פעילות הטיפול באשפה שאנו מבצעים.
 - **ביום שלישי 16/7/13 שביט וצביה בקרו במפעל "דולב" בדביר, לבדוק רכישת קומפוסטרים** מתאימים לשימוש ביתי (בגינה, כמובן, לא בתוך הבית). אנו רוצים להיכנס למהלך של הפרדת פסולת רטובה. בהזדמנות זו רכשנו עוד 6 מיכלים כתומים לבקבוקים ופחיות.
 - **בטיפול** - יצירת נהלים והתנהלות של עסקים ומפעלים לפינוי פסולת, ושמירה על סביבה אסתטית ונקיה .
- ערמות אשפה שנשארו ליד שער המוסך, ופינוי אסבסט שנערם ונאסף במשך השנים.

במהלך הישיבה דנו בנושאים הבאים:

מחסן קח-תן – צורך להביא את המקום למצב מזמין יותר. צריך לסדר אוורור ע"י מאוררים או מזגן. כדי להבהיר את המקום (כרגע המרתף די חשוך) יש צורך לסדר תאורה, ולצבוע חלק מהקירות. לשם כך צריך להשקיע סכום כסף מהתקציב שלנו. חלק מהעבודות יעשו בהתנדבות.

אנה, הילה ומירי יבדקו מה רצוי לעשות ויביאו הצעה עם עלות עבודה וחומרים.

מרכז מיחזור - יונתן הציג איך הוא רואה את המקום והפעילות בו : מקום פעיל ומזמין, עם פעילות של בני נוער ופעילויות נוספות שיש בהן ערך מוסף הן לקהילה והן לאיכות הסביבה. יונתן יצור קשר עם העוסקים בחינוך הבלתי פורמלי ויקדם את הפעילות בשיתוף פעולה איתם.

פינות מיחזור – מצבן של פינות המיחזור לא בטוב. בחלקן נוצר אי סדר. נערמים דברים שלא שייכים ולא במקומם, ויש תחושה שאנשים לא מקפידים בהפרדה. הוחלט להביא את כל הפינות למצב סביר עד סוף אוגוסט (תיקונים, תוספות מיכלים, ויצירת מערך ברור של הפרדת פסולת). באחריות שביט ויונתן.

אנו לוקחים אחריות אישית על פינות המיחזור:
פינת המחזור מול הכולבו – אנה.
פינת המחזור בהרחבה – אראלה בודקת מי יוכל לקחת אחריות על פינה זו.
פינת המחזור מול בייס האלה – שגית.
פינת המחזור מעל לבריכת השחייה – יונתן.
פינת המחזור מול הספרייה – הילה.
פינת המחזור מול בית הדר – צביה.
משמעותה המעשית של אחריות זו היא לעבור בפינה כל יום. אם יש צורך לסדר קצת, לשים לב אם צריך להוסיף או להוריד מיכלים, לשנות מיקום של מיכלים, לשים לב לריקון שוטף של המיכלים ולפנות לאחראים.

פירסום – אנחנו מבינים שצריך להיכנס למהלך אינטנסיבי של פירסום שוטף על-מנת להעמיק את התודעה של התושבים לחשיבות של הפרדת פסולת. כמו כן יש צורך בשילוט ברור שיעזור לציבור לשים את הפסולת במקום הראוי והמתאים. זה הזמן לפעילויות הנוגעות לחשיבות הפרדת פסולת בפרט ולאיכות הסביבה בכלל. הילה ושגית לקחו על עצמן את הפרסום.

בואו נגיע לישיבה הבאה עם רעיונות והצעות קונקרטיות לפעילות בסוכות. (לבנות סוכה "ממוחזרת", פינת יצירה ועוד)

צביה

עדכונים על נוספים על הנעשה בנושא איכות הסביבה ניתן לקבל באתר
svivakfm.weebly.com

או בקבוצת הפייסבוק "איכות הסביבה בכפר מנחם"

*אחבי ואחייני כפר מנחם שלום,
ברצוננו להביא לתשומת לבכם את הקשיים בהפעלת חצר האוכל הערבי שבת
עקב מחסור בתרופי שישי ערבי (הטסה, קופסה ושייטת כליים) צוות ענף המזון
לא יוכל להפעיל את אפוחת הערבי ביום שישי!
עתיד הפעלת אפוחת הערבי תלוי גם בכמו
המיצה והנכס מוכנים להיפתח למאמץ ולקחת חלק בתרופות תמונת
תשלום הולך (50 ש"ח לערה). אנא צרו קשר עם אלי 054-6651838
יוסי 050-5764003*

הטיפול בהכשת נחש

(או יותר נכון עשה ואל תעשה במקרה של הכשת נחש)

כפי שאתם יודעים בין שאר סמני הקיץ בסביבה כפרית הוא התעוררותם של הנחשים מתרדמת החורף ויציאתם ממחבואיהם. הנחשים המתעוררים משנתם "מלאים" בארס ועל כן הכשתם יכולה להיות קשה יותר מהרגיל. רבות נכתב על הפעולות שי לעשות במקרה של הכשת נחש ובשורות הבאות ננסה לעשות מעט סדר. ראשית, הטיפול הטוב ביותר בהכשת נחש הינו מניעה! יש להקפיד הימים אלו להימנע מללכת יחפים בתוך סבך שחים/קוצים. לא להושיט ידיים לתוך שיחים או מתחת לאבנים או חפצים שנמצאים בשטח (כולל צעצוע שנמצא זמן רב בחצר). לטייל בשטח רק עם נעל סגורה ובמקרה שרואים נחש, להתרחק ממנו – זכרו, נחש ש"רודף" אחר בן אדם קים רק בסרט "אנקונדה"!

במקרה שבכל זאת הוכשתם כל ידי נחש הדבר החשוב ביותר זה **מה לא לעשות!!!!**

- לא לנסות לאפיין על פי "ניסיונכם" איזה סוג נחש זה, האם הוא ארסי או לא. זה ממש לא הזמן המתאים לבחון את הידע והזכרון שלכם משיעורי הטבע או שעות הצפייה בנשיונל ג'אוגרפיק....
- אל תנסו לתפוס/להרוג הנחש כי "זה חשוב להביאו לבית חולים לזיהוי..." – ללא ספק מדובר בגישה שתוצאותיה ברורות! הכשתו של אדם נוסף....
- יש להימנע מטיפולים המקובלים ברפואה העממית כמו: חיתוך אזור ההכשה ומציצת הארס – זה לא עוזר, זה לא טעים וחבל על הזמן....
- לא מומלץ על קירור מקומי
- ממש לא מומלץ צריבת מקום ההכשה בסכין מולבנת.. זה סימן לצפייה ביותר מדי מערבונים.
- אין להשקות את הנפגע במשקה חם או אלכוהולי, כי אלה ממריצים את מחזור הדם ומזרזים את פיזור הארס.

טוב אז מה כן....

הטיפול המומלץ בשדה במקרי הכשת נחש כולל:

- השכבת הנפגע במנוחה מוחלטת.
- הרגעתו.
- קיבוע האיבר המוכש (משולש או כל מטפחת יעשו את העבודה)
- פינוי מהיר ככל האפשר לבית החולים הקרוב ביותר (עדיף אמבולנס).

(אם יש בסביבה גורם רפואי (רופא, פרמדיק) אפשר להוסיף על הטיפול הנ"ל ולתת עירוי, תרופות הרגעה ותרופות להקלת כאב ולהתקין חוסם זרימה לימפטית וזרימה ורידית שטחית. בכל מקרה אסור לעכב את פינוי הנפגע לבית החולים.)

אז.... שלא נדע

איזה בובה של סובה!



צילם: אמנון זלינגר

*אשבי מיינצ'ר, היוצאת לפנסיה פרישה שקטה ובריאה, מהנה ואעניינת
ושתמצאי דרכיך להמשיך לעזור לאנשים.
אשורה אושיף, המתחילה את עבודתה כמנהלת קהלה בהצלחה אק ואכילנו.*

עם דורית, עומר, עינת, עמית, אוכמה ושלומי

והמשפחה כולה

יוני אחינו הצעיר איננו. זה לא נתפס, זה לא מובן. למה? מדוע? איך לא הרגשנו? דווקא אתה, האחרון שמגיע לו סוף כה נמהר ואכזרי. והדמעות זולגות ולא פוסקות ואנחנו לא מאמינים... הכל הזוי.....

יוני, אח אהוב ונערץ, ידעת לתמוך ולסעוד כה רבים, בחום וברגישות ואנחנו לא ידענו שגם אתה צריך עזרה.

יוני, לו יכולת, עוד פעם אחת, לפקוח את עיניך היית רואה כמה רבים הם האנשים שבאו להודות לך ולהיפרד ממך.

יוני נולד בכפר מנחם ב- 22.1.1954. הוא גדל והתחנך בקיבוץ, סיים את לימודיו ב"צפית", התגייס לצבא ושירת כקצין קרבי בחיל התותחנים. לאחר שחרורו מהצבא חזר יוני לקיבוץ, עבד בשלחין והמשיך ללימודים אקדמאיים בפקולטה לחקלאות ברחובות. בסיום לימודיו התקבל לעבודה באגף התקציבים של משרד האוצר, משם עבר לעבוד ככלכלן בחברת דיגיטל ולאחר מכן עבר לקואופרטיב "אגד" לתפקיד מנהל המחלקה הכלכלית ובהמשך מנהל הכספים. עם סיום עבודתו ב"אגד" הקים יחד עם חברו, אמנון, את חברת "עדליא", שעיקר עיסוקה הוא בתחום הפרטת התחבורה הציבורית בישראל. מסלול מרתק, מלא הצלחות, הערכה וכבוד ליכולתו לשלב מקצועיות עם אנושיות. מעורר גאווה.

אבל יוני נשאר צנוע. בין לבין הוא הקדיש מזמנו לתמיכה ותרומה, בשקט ובענווה. " אני צריך משהו שנשמה" נהג לומר לנו, תוך שהוא מעורב ומלווה תוכניות חינוכיות שנבנו בזכות תרומתו. צוות המורים בבית ספר רמב"ם בלוד, שם הפעיל יוני חוגים מגוונים אמר עליו "יוני היה לנו כעוגן, הוא דאג לתלמידים כאילו היו ילדיו". בנוסף ייעץ בהתנדבות לגופים כלכליים שונים ותמך במשפחות שכולות ומשפחות במצוקה. צעירים ובוגרים שבאו אליו לקבל עצה קיבלו, יחד עם העצה, לב פתוח, אוזן קשבת וכתף להשעין עליה את הראש.

בצד פעילותו הענפה היה יוני איש משפחה במובן הכי רחב של המילה. חום ליבו ורגישותו יצרו קשרים מיוחדים בינו לבינינו, אחיו הבוגרים ובינו לבין ילדינו. הוא שאל, התעניין ודאג לכולם. בכל מקום ובכל זמן ידענו, כולנו, שיוני שם, בשבילנו. אין ילד מילדינו שיוני לא נגע בו... וכשנולדו הנכדים הוא חיבק אותם וציפה לחבק את נכדיו שלו.

ומשפחתו שלו, המשפחה שהוא הקים יחד עם דורית. הוא כל-כך אהב והיה גאה במשפחה הנפלאה שלו, באשתו דורית ובילדים עומר, עינת ועמית. הם היו עבורו פסגת האושר.

יוני שמר על קשרים עם הקיבוץ ועם רבים מחבריו שעזבו את הקיבוץ. הוא ביקש לסייע ולייעץ, לתרום מכישוריו ומיכולתו המקצועית. אבל הוא לא הספיק... לאחרונה דיברנו על הקמת "בית מורשת" – שימור ותייעוד פועלם של מייסדי הקיבוץ. הוא רצה לעזור ולתמוך, כאילו לחזור הביתה, לכור מחצבתו, אבל הוא לא הספיק...

יוני, לא כך תארנו לנו את חזרתך הביתה... אין ניחומים, אין ניחומים על אבידה כל אכזרית וכואבת. שתי המילים האלו מקבלות עכשיו, עבורנו, את מלוא משמעותן. אין ניחומים!!!

נוח בשלווה אח שלנו, כאן באדמת הקיבוץ שלך, ליד אבא ואמא שכה אהבת. פה אולי תמצא את המנוחה לנפשך הדוויה. אנו, בני משפחות אבירם ושקד, יחד עם כל בני המשפחה האחרים ואין סוף חבריך, נשמור את זכרך – כי איש כמוך אי אפשר לשכוח. אוהבים ובוכים. שלומי ואוכמה ובני המשפחה כולה.



יוני שקד

באחת השיחות הרבות שהיו בינינו לימדת אותי את התובנה הבאה: "חברים זה המשפחה שאנחנו בוחרים". לקח לי זמן לעכל את המשמעות המדהימה של המשפט הזה. אני מרגיש עכשיו כמו אח שכול, ואני בטוח שרבים מהנוכחים כאן שותפים להרגשה זו. יש האומרים, שכשאדם נולד אלוהים נוגע בו. אותך יוני, אלוהים חיבק. ראיתי אותך במצבים שונים, בארגונים שונים, ותמיד עמדו לך זכות התבונה והיושרה. לעתים אף שילמת מחיר כבד על עמידתך ודבקותך בעקרונות בהם האמנת, ובזכות זה אהבתי והערצתי אותך. שוחחנו לא פעם, על הילדות בקבוץ, הלינה המשותפת וההשלכות מכך על הקשרים בין ההורים והילדים. השקפתי מהצד בהערכה רבה, כיצד בנית וטיפחת את הקשר עם ילדיך שלך, וכיצד ניסית לעטוף אותם בדרכך שלך, כמו אימא פולניה. יוני, אתה נקבר היום בקבוץ בו נולדת, כשאתה מוקף משפחה וחברים כואבים בוכים והמומים. מניסיוני הרב איתך למדתי, שגם אם לפעמים לא הבנתי מדוע עשית דבר זה או אחר, האסימון ירד לאחר פרק זמן, ועל פי רוב השתכנעתי גם בדיעבד ברציונל שלך. אינני מסוגל להבין מדוע בחרת בפעולה בלתי הפיכה, אבל אני מבין שאולי עם חלוף הזמן, נבין יותר, ואולי גם הכאב יפחת. נכון לעכשיו – אין ניחומים. אילן רותם

לזכרו של יוני שקד

מאת בית ספר הרמב"ם לוד 18.7.13

צוות המורים העובדים ומנהלת בית הספר המומים וכואבים את לכתו של יוני בטרם עת. יוני היה לנו כעוגן, דאג לתלמידים כאילו היו ילדיו. הפעיל בבית הספר במהלך השנים האחרונות חוגים מגוונים שתרמו רבות לקידום של התלמידים מההיבט ההישגי ומההיבט הרגשי. היום מסיימים קייטנה שאותה מימן יוני לרווחת התלמידים שאותם

רצה להשאיר בסביבה חמה תומכת של בית הספר . משתתפים בצער המשפחה המקסימה שאותה עדיין לא הספקנו להכיר.
חבר יקר אתה כבר חסר.

מאת אלי בליליוס 20.7.13

הכרתי את יוני כאשר עשינו את צעדינו הראשונים בענף התחבורה הציבורית לפני כ 12 שנים. חוכמתו וניסיונו האדיר הביאו להצלחת הרפורמה המקיפה שנעשתה בענף התחבורה הציבורית וקשה לחשוב כיצד היו נראים הדברים בלעדיו. יותר מכל היה יוני אדם מקשיב וחבר טוב לעת צרה שתמיד דלתו הייתה פתוחה בפני כלאחד בנושאים מקצועיים ובעיקר בנושאים אישיים. קשה עדיין לדבר על הנצחת זכרו, אך אני מתחייב לפעול יחד עם חבריי בענף למטרה זו, ובטוח שנמצא את המקום הראוי לעשות זאת, כדי שכולנו נזכור את פועלו של יוני הן בענף התחבורה ובמיוחד בתרומתו לזולת. בשמי ובשם בעלי ועובדי חברת סופרבוס אני רוצה לחזק את המשפחה היקרה בימים קשים אלו, ולומר לכם שאתם לא לבד.

תמיד נזכור את יוני.

בהוקרה

אלי בליליוס

מאת יהודה אלבז 20.7.13

דורית, עומר עינת ועמית, לצערי לא היה לי את הכבוד שאתם תכירו אותי. אני מכיר אותכם דרך יוני, והקרבה המיוחדת שלו עם משפחתו. הכרתי את יוני לפני יותר מעשרים שנה כשהיה מנהל המחלקה הכלכלית באגד ובהמשך מנהל כספים של אגד ובעלים של עדליא. יוני לא ערבב בין עולם העבודה לעולם המשפחה. יחד עם זאת נהג עם חבריו לעבודה כאל בני משפחה ! הקשבה, מתינות, מקצועיות, שיקול דעת וישוב הדעת כל כך אפיינו אותו שהבשורה הפתיעה אותי באופן מוחלט. לאחרונה הרגשתי רק שיש אצלו איזה לחץ, חשבתי אולי בגלל העבודה, אז ארגנו יום כיף כזה של טיולים ויקבים, יוני זאב ואני ביום חמישי שעבר. היה נפלא !!! טוב שיוני לא ביטל את הטיול, טוב שאולי הצלחנו לגרום לו קצת נחת !!

יהיה זכרו ברוך !

יהודה